Nr 63.

Av herr **Hansson** i Trollhättan, *om pension åt förre bergsprängarförmannen Edvin Andersson.*

I en till kungl. vattenfallsstyrelsen den 15 april 1920 ingiven, sedermera den 20 september 1923 hos Kungl. Maj:t förnyad och kompletterad framställning har f. d. bergsprängarförmannen Edvin Andersson, Riddargatan 9, Trollhättan, anhållit om sådan pension, som omförmäles i 1 § kungl. kungörelsen 8 nov. 1918 ang. pensionering av förmän och arbetare vid statens järnvägsbyggnader samt statens vattenfallsverks byggnadsavdelning.

Av handlingarna synes framgå, att Andersson icke kunnat tillfredsställande styrka innehavd anställning vid sådant arbetsföretag åren 1880—1885 samt 1886—1889, och att den sammanlagda anställningstiden skulle utgöra endast omkring 17 år. Det vill dock förefalla, som om Anderssons bestämda och noggrannt angivna uppgifter angående sådan anställning även ifrågavarande år, ehuru icke möjliga att på vederbörligt sätt verifiera, icke kunna till sin riktighet bestridas.

Kungl. Maj:t tilldelade Andersson den 25 april 1923 en gratifikation av 300 kronor.

Då Andersson, som nu uppnått 76 års ålder och är fullständigt oförmögen att utan hjälp från det allmänna försörja sig och sin hustru — en vuxen son, det enda barnet, bidrager på ett berömligt sätt — av samtliga arbetsbefäl vitsordats för noggrannt och intresserat arbete och mönstergillt uppförande under sin långa arbetstid i statens tjänst och starka billighetsskäl synas tala för beviljande av den pension, som hittills icke kunnat tillerkännas honom, hemställes, med anhållan, att vederbörliga handlingar må få översändas direkt till det utskott, som kommer att handlägga ärendet,

att riksdagen måtte bevilja sådan pension, som avses i 1 § kungl. kung. 8 nov. 1918 angående pensionering av förmän och arbetare vid statens järnvägsbyggnader m. m., åt förre bergsprängarförmannen Edvin Andersson, Trollhättan.

Stockholm i januari 1926.

Anders Hansson.
Trollhättan.